

ברלין, 10.9.30

לועד הפועל של הסתדרות העובדים.

חברים יקרים -

אני מאשר בכתב את הטלגרמה ששלחתי לכם היום לאחר

שנתקבלה תשובתכם בדבר ברל וארלזרוב:

"במצב זה לא אשתתף בקונגרס. ואני מגיש את

התפטרותי מוה"פ ההסתדרות."

בצער רב ואחרי שיקול דעת מספיק עשיתי את הדבר הזה.

בהחלטתנו לקרוא לקונגרס קבלנו על עצמנו אחריות רבה, ונתחייבנו

בפני התנועה לעשות מצדנו כל המאמצים למען הצלחת הקונגרס.

כלי השתתפות מספיקה מצדנו ודאי שאין חקוה להצלחה. אני מעריך

את הנימוקים של שני החברים המסרבים לבוא, אך אני מעריך אותם

לא כסרוב אישי. סוף סוף הם אינם עושים את מלאכתם הפרטית,

אלא בשליחות ההסתדרות. המנעם שבוא לקונגרס יתכן רק באישור.

ההסתדרות. הועד-הפועל השלים את סרובם - פירוש הדבר שהסכים

לכך וקבל על עצמו האחריות על סרוב זה.

אפשר מאוד שהצדק עם הועד הפועל. המצב במערכת וכו'

הם לדעת הוה"פ טעמים מספיקים. אפילו הצעתנו להפסיק לחודש

את "דבר" האנגלי למען אפשר למשה להחליף במערכת את ברל -

לא ראינום יכולת לקבל. ושוב אולי הצדק אתכם. בתנאים אלו יש

מרחק כזה בין תפיסתי וזו תפיסתכם בענין יסודי, לדעתי, שאין

אני רואה עוד כל אפשרות מוסרית ונפשית לשאת באחריות על עניני

ההסתדרות. מעולם לא ראיתי את מפעלי ההסתדרות כעניינים קרועים זה מזה, ואת עבודת כל אחד ואחד מאתנו - כאחריות יחיד על מפעל משלו; ואין אני יכול לראות בקונגרס דבר שאני ועוד שנים שלשה חברים אחראיים עליו וחייבים במצוותיו.

הועד הפועל מעריך אחרת את העניינים ומן הדין הוא שישא במלוא אחריות הערכה, אין אני, לצערי העמוק, יכול להיות שותף בהערכה זו ואיני יכול לשאת באחריות.

אני מקוה שלא תאשימו אותי שאני בא ברגע האחרון ללחץ עליכם לקבל דעתי, כחבתי דעתי פעמים אחדות, בטרם הוכרז רשמית על יום קביעת הקונגרס, והיה סיפק בידיכם לשקול ולהכריע - ואם זוהי הכרעתכם אני מקבל אותה, ומסיק ממנה את הסקנה האחת האפשרית בשבילי - ואנני מסתלק בהחלט מחברותי בועד הפועל.

ב ב " ח

ד. בן-גוריון